

Olofsgården.

Anna Wilagos och Kia Silverdal sitter i styrelsen.

Annica Torslund besöker Olofsgården.

DT besöker Dövas hus i Gävle

I förra numret införde vi en ny avdelning: Landet runt. Det är att vi besöker en dövförening i varje nummer. Den här gången hälsar vi på Gävleborgs Dövas Länsförening och träffar en glad skara medlemmar.

Ett orosmoln är vad som ska bli mötesplats i framtiden när Olofsgården, som de brukar träffas på, är till salu.

Drygt 15 personer äter våfflor på Olofsgården vid ån i centrala Gävle när DT kommer på besök. Gården ägs av Svenska kyrkan. Där håller den teckenspråkiga mötesplatsen Teckenfyran till ungefär en gång i månaden. Det är ett samarbete mellan Gävleborgs Dövas Länsförening (GDL) och Svenska kyrkan. Alla är välkomna – man måste inte vara medlem i vare sig dövföreningen eller kyrkan.

Teckenfyran kom till 2008 när en mindre grupp konstaterade att de saknade ett ställe att träffas och umgås på i Gävle. Senast dövföreningen hade egen lokal i Gävle var 1994.

En av de som brukar komma till träffarna är Annica Torslund.

– Jag trivs bra här. Det är kul att träffa nya och bekanta ansikten, säger hon, som har sin chihuahua med sig till väffeldagen.

Nils-Åke Rådström sitter bredvid henne.

– Jag besökte Teckenfyran för första gången i december 2014. Tidigare visste jag inte att den fanns. Mina kompisar berättade om den. Så jag kommer nu hit en gång i månaden. Det är trevligt här, säger han som till vardags bor utanför Söderhamn och jobbar på sågverket Stora Enso.

Anna Wilagos, styrelseledamot i GDL, berättar att Teckenfyran betyder mycket för teckenspråkiga döva och hörselskadade i Gävleborg:

– Många döva är ensamma. Så det är ett bra sätt för dem att bryta isoleringen och komma ut.

Cirka 15-20 personer brukar komma till mötesplatsen. Sedan har GDF års- och medlemsmöten, föreläsningar och julbord med mera på HSO:s allaktivitetshus Tullbomsgården. Då är det renodlad föreningsverksamhet.

– När vi har föreläsning, t.ex. från Tolkcentralen, då brukar det komma över 30 personer, säger Kia Silverdal, styrelsesekreterare.

Föreningen har drygt 50 medlemmar. De flesta är äldre. Ingen är under 30 år. Åke Gillberg, ordförande i pensionärsföreningen, undrar hur framtiden blir när antalet medlemmar blir allt färre. Hans förening har cirka 20 medlemmar, alltså är nära hälften av dövföreningens medlemmar seniorer.

Kia Silverdal säger:

– Många döva flyttade härifrån eftersom det fanns inga jobb längre för dem. Några flyttade också för kärleken. Sedan gick en del döva bort.

Ett glädjeämne är att två hörselskadade barn brukar komma till Teckenfyran för att lära sig teckenspråk.

Dövföreningen är orolig inte bara för att antalet medlemmar blir färre utan också för att kyrkohederns bostad med tillhörande Olofsgården ska säljas nästa sommar 2017. Anledningen är att bostaden står tom sedan en tid tillbaka och att kyrkan behöver stärka sin kassa.

Dövföreningen hoppas att de och kyrkans teckenspråkiga stiftskonsulent från Uppsala stift, Ing-Marie Lundberg, tillsammans kan hitta en ny lokal.

Kia Silverdal säger att oavsett vad som händer så är dövföreningen otroligt viktig för döva och hörselskadade i Gävleborg inte minst för sitt tillgänglighetsarbete. Dövföreningen arbetar bl.a. för att att landstinget ska ha beredskapstolkar, något som saknas i dag, och att viktiga meddelanden till allmänheten ska vara på teckenspråk. T.ex. varnade Gästrike vatten för vattenläcka i september i år. Då var det bara på svenska. Vattenläckan var så allvarlig att över 75 000 gävlebor var tvungna att koka kranvatten till dryck och matlagning.

TEXT & FOTO: NICLAS MARTINSSON

GDL bildades 1967. Tre andra dövföreningar i regionen är vilande, bland annat Gävle-Sandviken Dövas Förening (grundad 1908).